

надає значущість та усвідомлює принципову важливість своєї ролі в правовій системі. В той же час така соціальна група офіційно визнана державою, яка наділяє суб'єкта правовим статусом. Існування правової ідентичності в такому вигляді притаманне та може бути застосовано лише для членів суспільства з високою правовою культурою.

Література

1. Хабибулин А. Г., Рахимов Р.А. Государственная идентичность как элемент правового статуса личности // Государство и право. 2000. № 5. С. 6.
2. Резников Е. В. Понятие правовой идентичности // Право и современные государства. 2014. С. 13.
3. Резников Е. В. Психолого-правовой анализ понятия «Правовая идентичность» // URL: <http://www.civisbook.ru/files/File/Vetyutnev.pdf>

Ключові слова: ідентичність, правова ідентичність, правовий статус, правова свідомість.

Ключевые слова: идентичность, правовая идентичность, правовой статус, правовое сознание.

Key words: identity, legal identity, legal status, legal consciousness.

Дядюк Катерина Олегівна

*Національний університет «Одеська юридична академія»
студентка факультету прокуратури та слідства
(кримінальної юстиції)*

ПОНЯТТЯ ІНШОГО У ФІЛОСОФІЇ ЕКЗИСТЕНЦІАЛІЗМУ Ж.-П.САРТРА

Людина, яка розвивається, хоча би раз замислювалася над власним буттям та буттям інших. Під час цього мисленнєвого процесу варто вміти знаходити відмінності між згаданими проявами буття. Викликано це тим, що в процесі розвитку, особистість не знаходиться у вакуумі, вона існує і пізнає. Завдяки цьому людина здатна комунікувати з іншими такими ж – людьми і, як наслідок, вона знаходиться не тільки у своєму бутті, а й у бутті Іншого. Це означає, що людина перебуває в екзистенціальному розвитку. Філософія Іншого, яка

виникла у середині – другій половині XX ст., викликає неабияку цікавість у мислителів й по сьогодні.

Одним із перших, хто почав розвивати філософію Іншого у наукових працях – екзистенціаліст Ж.-П. Сартр. У своїй роботі «Буття та ніщо», він виокремлює три виміри буття. За його розумінням воно поділяється на: *буття-в-собі*, *буття-для-себе*, *буття-для-іншого*.

Буття-для-іншого – це новий вимір буття, в якому «Я» існує ззовні від себе. Це буття хоч і є для іншого, але відповідальним за нього буде кожна людина окремо. Якщо перші два види буття є схожими між собою, тому що вони направлені, в першу чергу, на пізнання особистості в собі і для себе, і мають внутрішню орієнтацію, то *буття-для-іншого* показує людину із зовнішньої сторони, яка свідомо і за власним бажанням може переходити із свого власного буття в буття когось Іншого, притому залишаючись вільною у своєму виборі, але тим самим ставлячи під загрозу власне «Я». За Сартром, будь-хто Інший буде заперечувати існування мого «Я». Від Іншого залежить існування суб'єкта, тому що це певним чином може обмежувати свободу через оціночні судження, спрямовані в сторону особистості.

Буття-для-іншого було б доцільно все ж таки пов'язати із *буттям-для-себе* через розуміння одиничності свідомості. Через *буття-для-іншого* людина не втрачає індивідуальність, вона залишає своє «Я», яке може конструюватися іншими і не лишаючи можливості пізнання самого себе через трансцендентальність вільного буття. Інший визначається подвійним внутрішнім запереченням, Сартр пише «... Інший є той, хто не є мною і ким не є я» [1, с. 252]. Це є результат оцінки людини Іншим і те, як вона бачить себе через Іншого. Взаємодію «Я» та Іншого можна описати як ситуацію «суб'єкт-суб'єкт», де двоє перебувають у зв'язку взаємопізнання.

Найпростішу теорію існування Іншого можна побудувати через погляд. Інший – це той, через погляд якого можна побачити відображення мого існування, через Іншого можна пізнати самого себе. Погляд Іншого характеризує людину ззовні, але не примушуючи ні до чого і залишаючи її вільною, оскільки вона знаходиться у вільному бутті. Це не зовнішній образ людини, а той, який можна побачити лише зсередини після аналізу її Іншим. Через погляд можна відчувати

почуття сорому, коли за людиною спостерігає хтось Інший. Це означає, що особистість побачена і здатна визнати саму себе. За Сартром, Інший має онтологічну природу. Він знаходиться у часі та розвивається. Будь-хто приречений на зустріч з Іншим. Присутність Іншого виступає для людини певним стимулом для повного осягнення себе.

Ж.-П. Сартр говорив, що Інший буде заперечувати факт існування мого «Я» і в будь-якому випадку воно буде співіснувати із думкою Іншого, а значить може і зруйнувати його. Однак, ми не згодні з такою позицією. Люди перебувають в бутті одне одного і кожен з них дивиться на людину зі своєї позиції, спираючись на вже попередньо складений образ цієї людини. Проте, якщо у людини є своя точка зору і своя ідея, то уявленнями Іншого її не можна буде знищити, тому що така людина є незалежною разом зі своєю індивідуальністю.

Отже, на нашу думку *буття-для-іншого* – найвдаліша форма буття, через яку можна бути побаченим. Це буття не знищує повністю «Я» та людську індивідуальність, а навпаки, завдяки Іншому можна відкрити шлях до пізнання та до визнання людини унікальною. Саме це і є завданням Іншого – допомогти особистості пізнати себе через її непідробну своєрідність.

Для людини, яка вже стала юристом чи тільки планує – важливо якраз вміти відстоювати свою незалежність та самотність, а досягти цього можна завдяки певним знанням із філософії. Тому, варто зазначити, що філософія є важливою світоглядною базою юриспруденції. Завдяки філософії юрист зможе знайти теоретичні відповіді на питання, які пов'язані з людиною та її місцем у світі, що в подальшому допоможуть у вирішенні будь-яких питань.

Література

1. Сартр Ж.-П. Бытие и ничто: Опыт феноменологической онтологии/ пер. с фр., предисл., примеч. В.И. Колядко. М.: Республика, 2000. 639 с. – с. 252

Ключові слова: буття-для-іншого, Ж.-П. Сартр, екзистенціалізм, вибір, людина.

Ключевые слова: бытие-для-другого, Ж.-П. Сартр, экзистенциализм, выбор, человек.

Key words: being-for-other, J.-P.Sartre, existentialism, choice, person.